

193015

Mina nio skolår

Första dagen i skolan: Jag satt
utanför på en träbänk med
några jag kände, träbänkarna var
gjorda av stora stockar. Jag
kommer inte ihåg om jag började
klockan 8ee eller 9ee. När vår
blivande fröken öppnade skeddörren
slog hon på ett ackligt flim jag
aldrig ska glömma. När vi väl
hade kommit in i klassrummet
fick vi välja en bänk. Jag tog en

helt ny träbänk, det var den
andra från höger, min kompis tog
den länken som var till höger
om min bänk.

Nu började alvaret.

I början av ettan var vi uppdelade
i två grupper den ena gruppen
började klockan 8⁰⁰. och slutade
en viss tid och den andre gruppen
började efter dom. När vi skulle
börja lära oss att läsa och skriva
satte vi upp tavlor ovanför svart-
tavlan med den bokstaven på, både

med liten och stor bokstav, bara

så viskade veta när den sag ut, och

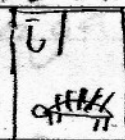
så var det en bild på tavlan också

som började på de bokstaven.

Ten om det var bokstaven i så

var det kanske en rättekott på bilden.

Ungefär så här kunde det se ut →

Sen började vi ju också att lära oss

att räkna, vi började med plus och

minus och något år senare avancerade

vi till division och gånge.

I årskurs I och II satt man oftast

snäll och tyst, men i trean började

man käfta med läraren, för

då var man så jätta trött på

hemma, och det var ju inte bara

vi elever som tyckte att hon var

en hagga, för när vi slutade

tröna hörde man många

föräldrar säga: Det var ju skönt

att den här tre åren är över, och

jag håller med dem, för hon var

en jättra hagga.

Sen när vi började fyra

blev allting ganska mycket bättre,

vi fick två lärare, visserligen två

kvinnliga, men de var bättre.

Sisser ligger var den ene av dem

helt heliga, men det reparerade

den andre, hon hade humor och

var juste. I fyram blev det

ingen jätte stor ändring, bara det

att vi började med engelska och

fick bikt på schemat. I fyram

fick vi också börja med orientering

i stadsparken, i ettan, tvåan och

trean fick vi gå runt alla sammans

och titta på en karta. Om vi gå

titta på till klassrummet

och arbetet där så började
vi i satsen med tre stora
arbeten, om Asien, Australien
och Nordamerika, innan vi
började med ett sånt arbete
fick vi ett blad där det var
punkter med arbetsuppgifter
som man var tvungna att göra,
under alla dom punkterna var
det ett streck där det fanns
andra punkter som man fick
välja emellan efter dom arbetsuppgifterna
som var över strecket. Jag tror

vi höll på med dom tre arbeten
i hela sexars. I sexan fick
vi också byta gymnastik lärare,
jag har ingen aning om hur många
det var vi bytte, med det var
ett antal. I slutet av sexan
började vi få informationer om
hög skolett, det var något man gick
och längtade till, få nya lärare
nya ämnen, för att inte tala om
längre raster, på låg och mellan skolett
hade vi en fjugo minuters rast
och en halvtimmes rast, och att inte

ha egen bank utan få ett sköp

att ha sina grejer i, innan

vi började högskolan hade

våra blivande klassföreståndare

hållit på och vi hälsade på

hans. Karebergsskolan och såg

hur den hade det. Vi skulle

få 2 stycken klassföreståndare,

men det var lite mystiskt med

den ene för vi visste inte om

han skulle bli studie rektor

eller inte, men han tog jobbet

som studie rektor så vi fick en

amma, och det var en jätte
tur för han som är studie rektor
är det lite myske inel (han är
rubbad med andra ord). Och så kom
den där dagen i alla fall då
vi skulle börja högskoliet. Vi som
började sjuan skulle samlas
i Juss hallen där Kakan (Karl-Anders)
skulle hålla tal (man fuktade sedan
då att han var en terrorist), sen efter
det tog våra klassförestandare
med oss till vårt hemklassrum.
Där snackade de väl lite och

sen efter det fick vi kvittera ut
de efter längdade hycklarna. Sen
fick vi en rast ut efter

det skulle vi läsa enligt schemat,
vi fick några böcker vi skulle
ta hem och klä.

I sjöarna var det inte alls jobbigt
man hade sällan prov, så man
hade himla skoj i sjöarna.

Det enda tråkiga jag kan komma
på var att man hade sy slöjd en
termin och träslöjd den andra.

För tycker man att sy slöjd är

fråkigt så tycker man det, så

der betäns verkligen en ändring

forts

Sen när vi började att
var vi ju plötsligt inte minst, så det
var ju rätt kul, men nu började läxorna
bli större och mer och för att inte
tala om proven, i själva var man ju
van att inte alls ha många prov, ^{nu} man börjad
de att dugga rätt så tätt, så nu hade
man helt enkelt inte tid att ha kul
i skolan. SÅ DÄR HAR SKOLAN
GJORT EN SJU HELVETES MISS, så, mindre
prov i grundskolan alltså så man hinner
ha lite mer roligt, och då skulle säkert
leverna bli lite mer positiva till skolan, eller hur?
Så med andra ord att man var inte så jödrakul
eller rättare sagt inte kul alls.

Och så har vi årskurs nio sista året
i grundskolan (och det är väl för väldigt) kvar att
skriva om. Nu i närm främre man att det skulle
bli lite lugnare med alla prov, men inte så näcke,
proven fullkomligt regnar över oss, ^{man} undrar
hur far vad lärarna och ledningen tänker
med (om dom tänker alls), och tack med att vi inte
har gått så mycket i när finns det inget mer att
skriva om så jag avslutar här.

Och till er som läste min uppsats: tack för
att ni tog er tid till att göra det och ha en
bra dag.

m